

Siddernacht

CIS MEIJER

zwijsen

Sluit aan bij school

REC

00:07:14

Wie is wie?

Ha! Ik heet **Fien**, ik zit in groep 8 en ik wil actrice worden. Mijn beste vrienden zijn Charlotte en Bruno. Onze klas doet mee aan een griezelvlogwedstrijd. En de winnaars krijgen een rol in een tv-serie! Wat een geluk dat we net op schoolkamp gaan op de Veluwe. Meester Huub zegt dat we niet de donkere bossen in mogen. Maar ik weet niet of we ons daaraan kunnen houden, want die zijn juist zo lekker *creepy*. Wat kan er nou helemaal misgaan?

Bruno hier. Als je van dieren houdt, zoals ik, zul je de Veluwe leuk vinden. Normaal gesproken ben ik gek op schooluitjes en avonturen, alleen dit keer niet. Ik ga niet zeggen waarom. Waarom niet? Omdat ik het niet cool vind om het daarover te hebben. Punt uit.

Ik ben **Charlotte**, de beste vriendin van Fien en Bruno. Voor Fien is die vlogwedstrijd heel belangrijk. Daarom denk ik met haar mee om een superspannend filmpje te maken. Ik kan me goed inleven in enge dingen, want er is iets waar ik onwaarschijnlijk bang voor ben ...

Griezelplan

‘Wat een toplocatie voor een griezelvlog. Het is hier zo mysterieus,’ zeg ik opgetogen.

Achter het busraam flitsen de duister uitzierende Veluwe bossen aan ons voorbij. Bruno kijkt niet op van zijn boek. Charlotte, die voor ons in de schoolbus zit, heeft zich omgedraaid.

Onder haar zwarte pony glinsteren haar donkere pretogen.

Ik zie aan haar dat ze een plannetje heeft.

‘Zullen wij samen meedoen aan de competitie?’ vraagt ze.

‘Dan ga ik jou filmen!’

‘Ja, megagoed idee,’ zeg ik. ‘Ik wil niks liever dan een rol winnen in een nieuwe griezelaflevering van Johnny Woesthof. Samen met jou, dat zou super zijn. Dus wij filmen elkaar, afgesproken?’

We moeten wel opschieten. Meester Huub zei dat de griezelvlogs morgenochtend vroeg vóór zeven uur ingezonden moeten zijn, met een pakkende titel erbij. Hoe verzinnen ze zo’n achterlijk vroeg tijdstip? Vanmiddag gaat meester Huub een uurtje inplannen, zodat iedereen die mee wil doen vandaag nog een vlog kan maken.

‘We hebben maar weinig tijd,’ moppert Charlotte.

‘Ja,’ reageer ik, ‘en als we allemaal tegelijk opnames maken, gaat iedereen elkaar na-apen.’

Charlotte grijnst. ‘Wij verzinnen samen een bloedig eng filmpje, dat we strikt geheimhouden.’

Ik knik. ‘Iets lekker lugubers. Ik ga over wat scènes nadenken.’ Mijn ogen schieten langs de vrolijke gezichten van mijn klasgenoten. Omdat we op schoolkamp gaan, is iedereen in een feestelijke stemming. Het lukt vast wel om iemand enorm te laten schrikken, op zo’n manier dat diegene het niet aan ziet komen.

Een ploppend geluid: meester Huub houdt de microfoon van de buschauffeur net te dicht bij zijn mond.

‘Hallo, hallo, mag ik jullie aandacht?’ vraagt hij. ‘Gaan we er met zijn allen enorm gezellige dagen van maken?’

‘Jaaa,’ schalt het door de bus.

‘We zorgen dat het een schoolkamp wordt om nooit te vergeten,’ gaat hij verder. ‘Vanmiddag duiken we sportief de bossen in. En vanavond vertel ik bij het kampvuur een bloedstollend verhaal.’

‘Oehoe, je maakt me bang!’ roept Murphy. ‘Waar gaat mijn bloed dan van stollen?’

Meester Huub lacht geheimzinnig. ‘Daar komen jullie vanavond wel achter. Ik verklap alleen dat jullie na het verhaal geen oog meer dicht zullen doen. En we mogen er niet te hard over praten.’ Op mysterieuze toon zegt hij: ‘Als een zeker persoon ons hoort, lopen we groot gevaar ...’

Juf Saskia stoot hem met haar elleboog aan. ‘Genoeg hierover,’ zegt ze. Het lijkt wel alsof ze huivert. Ik kan niet op-

maken of ze doet alsof of dat ze echt bezorgd is. ‘Het lijkt me niet slim om enge verhalen ...’

Meester Huub onderbreekt haar en geeft ons een dikke knipoog. ‘Hoogste tijd juist om die tere zieltjes eens wat stoerder te maken. We zullen ze klaarstomen voor de verschrikkingen van de middelbare school. Als ze dit overleven, zijn het echte bikkels.’

Murphy zit naast Charlotte en trekt haar aandacht met een gek stemmetje. Murphy en ik lijken best wel op elkaar: we hebben allebei groene ogen en zij houdt ook van acteren. Toch spelen we nooit samen tijdens de toneellessen. Ruziemaken en pesten is haar andere hobby, dus ik blijf uit haar buurt. Om niet op Murphy te letten, tuur ik naar buiten. Ik speur naar een goede filmplek voor de wedstrijd. We zijn er nu bijna. Donkere wolken geven me een onheilspellend gevoel. Mooi voor ons filmpje. En overal zie ik lange, dunne sparren, slagschaduw en bruintinten. Echt een gebied om in te verdwalen.

Meester Huub heeft ons in de klas al voorbereid op de gevaren. We zouden zomaar ineens wilde zwijnen kunnen tegenkomen. Die kunnen agressief worden, vooral als ze hun kleintjes willen beschermen. Vlijmscherpe slagstanden hebben ze, en ze wegen gerust meer dan honderd kilo. Je kunt gewoon niet tegen ze op, legde de meester uit. Het enige wat je kunt doen, is weglopen en duimen dat ze niet aanvallen. Daarom mogen we niet van de paden af.

Meester Huub kennende overdreef hij nogal, want hij heeft veel fantasie. De kans dat we echt in gevaar komen, lijkt me klein. Soms moet je gewoon risico's durven nemen.

En die wedstrijd, die wil ik bizar graag winnen! Veel leerlingen uit onze klas doen mee, en er is nog veel meer concurrentie. Iedereen uit het hele land kan meedoen. Wie wil er nou niet meespelen in een televisieserie van de toffe regisseur Johnny Woesthof? Acteren in een serie is mijn grootste droom, dus deze wedstrijd is mijn kans. Daarom laat ik me echt niet tegenhouden door zogenaamd gevaarlijke dieren.

Met mijn kauwgom blaas ik een grote roze bel. Hij raakt het busraam net niet. Plotseling spat de bel uit elkaar. Hij blijft tegen het puntje van mijn neus plakken. Ik moet erom lachen en draai mijn gezicht opzij naar Bruno. Hij heeft zijn rugzak en boek op schoot. Nog steeds gaat hij helemaal op in zijn verhaal.

Charlotte kijkt mijn kant op en schiet in de lach om de kauwgomflard op mijn neus.

'Weet jij al iets engs om te filmen voor de wedstrijd?' vraagt ze.

Ik knik en peuter de plakkerige sliert kauwgom van mijn neus. 'Als jij mij insmeert met tomatenketchup, dan ga ik ergens liggen. We kunnen iemand opwachten, en die dan heftig laten schrikken.'

'Mwah, en daarna? Alleen laten schrikken is te weinig. Het moet een mini-verhaaltje worden.'

‘Wat dacht je hiervan: eerst achtervolg je misstijl een klasgenoot,’ zeg ik. ‘Ik heb me dan tussen de struiken verstopt. Later plakken we jouw gesproken tekst onder die beelden, daar heb ik een app voor. Zo bouwen we de spanning op. En dan vindt diegene mijn bloederige lijk.’

Charlotte masseert haar slapen en schudt afkeurend haar hoofd.

‘Wacht, eerst sluip jij achter diegene aan,’ verzijn ik. ‘Totaal onverwacht spring ik tevoorschijn en begin te krijsen en te stampen.’

‘Dat is slaapverwekkend! Weet je nog iets anders?’

Terwijl ik grinnikend de kauwgomslierten tot een propje kneed, denk ik na. Ik kom niet op gruwelideeën. ‘Wat een moeilijke opdracht eigenlijk. Hoe kunnen we die wedstrijd ooit winnen?’ ‘Niet meteen opgeven. We komen vast wel op iets spannends, laten we nog even rustig nadenken.’ Ze tuit haar lippen. Een moment later vraagt ze: ‘Waar ben jij heel bang voor?’ ‘Bang?’ Ik voel me een beetje betrap, want ik ben inderdaad ergens bang voor. Als ik dat vertel en Murphy komt erachter, gaat ze me uitlachen. ‘Ja-ha, het allerbangst, op dit moment.’ Charlottes ogen twinkelen uitdagend. ‘Het bangst ...’ mompel ik. Het voelt alsof er een zware steen in mijn maag zit. Ik wil niet jokken, maar durf ik het op te biechten?

Fien, Charlotte en Bruno gaan op schoolkamp. Bij het vuur vertelt meester Huub een eng verhaal. Later die avond zien de vrienden een vreemd lichtje flakkeren in het bos. Perfect voor hun griezelvlog, dus gaan ze erachteraan! Zonder het te weten, komen ze daarmee in groot gevaar ...

*Griezelen is gruwelijk leuk.
Totdat het misgaat.*

Sluit aan bij leesmethode

estafette

NUR 283

ISBN 978-90-487-3571-6

9 789048 735716

spanning, avontuur

zwijsen.nl

Zwijsen, dé leesspecialist sinds 1846